

særdeles priselig Korthed og tillige med en saadan, jeg kan næsten sige, grændseløs Beloville imod, hvad der forelaa, at fra den Side, hvor man ellers pleier med en særdeles skarp Dialektik at lægge stærkt Gtetryk paa hvert eneste Ord, ja stundom paa hvert eneste Komma, ere Affattelser, som dog fjerne sig meget betydelig fra hinanden, erklærede for at være ganske identiske. Den ærede Forslagsstiller har jo tillige den Ære at være Vndringsforslagsstiller. Maatte jeg her i Korthed gjøre den Bemærkning, at det er en overraskende Situation, som derved er fremkommen; det er ikke almindeligt, at en Mand, der har indbragt Forslag til en Adresse, selv indbringer Forslag til Vndring i samme, og endnu mindre er det almindeligt, at han gjør dette Skridt sammen med en Anden, hvis Opfattelse af dette Skridts Betydning er aldeles forskjellig fra hans egen. Dette Sidste er nemlig konstateret ved Udtalelser her i Salen. Det ærede Medlem erklærede i sin Anbefaling af Adressen, at begge Affattelser gaa ud paa det Selvsamme, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vossen), der førte Ordet for Flertallet, erklærede, at han ganske vilde overlade det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjöring), hvilken Affattelse han vilde anse for den rigtigste, thi han var i dette Anfald af Godmodighed rede til at betragte Vndringsforslaget som en blot og bar „Redaktionsforandring“. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds maa ikke have haft nogen levende Følelse af Vndringsforslagets Nødvendighed, thi han har endnu ikke sagt os — det har han forbeholdt til en senere Meddelelse — hvilken af de to Affattelser han til Syvende og Sidst vil skjænke sin Stemme. Vi kunne altsaa opleve den Besynderlighed, at han har stillet et Vndringsforslag, som han ikke selv vil stemme for, naar det kommer til Stykket. Dette er ikke nogen heldig eller klar Stilling, men jeg vil indrømme, at lige over for den øvrige Klarhed, der hvæver over denne Sag, er dette en ren Bagatel, som det ikke er værd at dvæle længe ved. (Schjöring: Hør!). Det ærede Medlem har imidlertid ikke Ret til just at gjøre dette gjældende, thi for hans Bedkommende maatte Klarhed i det formelle Punkt være en ligefrem Pligt, og at jeg er gaet saa let hen over dette Punkt, fordi jeg har saa meget Andet at omtale, er Noget, han ikke skal glæde sig ved, thi Følgen vil om kort Tid komme til at svie til ham selv. Det ærede Medlem for Fredensborg yttrede i sin Udtalelse om Vndringsforslaget — et Vndringsforslag, som giver os en hel ny Adresse i Stebet for den anden og ikke er stillet som et Forslag til Vndringer i enkelte Punkter — at der var en principiel Forskjellighed imellem det, der var sagt i det oprindelige Forslag, og det, der siges i det ændrede Forslag, og det betonedes han meget stærkt derved, at han sagde, at, dersom Vndringsforslaget ikke blev vedtaget, saa vilde han ikke kunne stemme for Adressen.

Seg tillader mig at paastaa, at det derefter er givet, at de to Herrer, der have handlet under Et ved Opstillingen af Vndringsforslaget, staa hver for sig paa et fuldstændigt forskjelligt Standpunkt med Hensyn til Vndringsforslagets Betydning. Dette tør jeg nu sige ikke alene at være paastaet, men ligefrem og uigjendrivelig bevist. Det er ogsaa nødvendigt at minde om, at forskjellige ærede Medlemmer, som ellers have troet det rigtigt at yttre sig om Sagen, ligeledes have lagt for Dagen en delt Opfattelse af Vndringsforslaget og Adressen; jeg sigter herved til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Ledreborg) og til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), der begge have erklæret sig for Vndringsforslaget og udtalt, at de vilde stemme for Adressen, naar det vedtoges, men hvis Motivering alligevel var væsentlig forskjellig, idet navnlig det ærede Medlem for Storeheddinge har betegnet Vndringsforslagets Vedtagelse som en Betingelse for, at han overhovedet kunde stemme for Adressen, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds er tilbøjelig til at betragte dette som et i og for sig mindre betydningsfuldt Punkt. Seg maa nu tilstaa, at, naar man sammenligner det, der tidligere er slet i den store parlamentariske Feide, med det, der her foreligger, naar man erindrer de Fordringer, der ere opstillede af de Herrer af Flertallet, og det, som de have erklæret nu at ville gaa ind paa, saa kan jeg ikke se Andet, end at man maa blive slaaet ved Modsatningen. De Herrer synes at være gaaede en høist mærkelig Vej, de have drevet det til den allerdyreste Yderlighed, der kan tænkes i en konstitutionel Stat, naturligvis bestandig indenfor Lovlighedens Omraade (Udfrydelse). Der findes intet Yderligere end at negte overhovedet at tage Finantsloven under Overtøelse (Udfrydelse); jeg beder om Forlabelse, det er det Yderste, man kan gjøre, at erklære slet ikke at ville tage Finantsloven under Behandling (Verg: Paa et vist givet Tidspunkt).

**Formanden:** Maa jeg anmode ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren.

**Ville:** Paa et vist givet Tidspunkt, sagde det ærede Medlem; men det er ligemeget, paa hvilket Tidspunkt en saadan Beslutning tages; det Yderste, hvortil en lovgivende Forsamling kan gaa, er at sige til Ministeriet: Vi ville slet ikke se paa den Pengebevilling, der foreslægges af Eder, vi forkaste den aldeles ubetinget, uset og u hørt, vi ville slet intet have med den at bestille for at faae Eder bort. Denne yderlige Beslutning var Slutningen paa en Række af foregaaende Handlinger fra de Herrer's Side: Adressen i Mart's Maaned, en Række af Dagsordener; et Forsøg paa at negte Finantsloven ved 3die Behandling, og tilsidst en Beslutning, som udtalte, at det var deres